

at bøje Anskuelserne imod hinanden og finde et Forstaaelsens Grundlag for alle disse enkelte Bestemmelser, saaledes at vi kan opnaa Ensartethed i saa høj Grad, som det praktiske Liv gør det nødvendigt, samtidig med at vi i videst mulig Udstrækning tager Hensyn til Publikums Bekvemmelighed og til den enkeltes Frihed med Hensyn til at udnytte sine Evner indenfor sin egen Virksomhed i bedst mulig Grad. Jeg takker, som sagt, for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og jeg haaber, at den Udvalgsbehandling, der blev bebudet, maa blive saa kort, at det kan blive muligt at lade Loven træde i Kraft den 1. April 1922, saaledes som det er foreslaaet i § 9.

Gunnar Fog-Petersen: Den højtærede Minister har Ret i, at Kravet om en 7-Lukning ogsaa maa kunne ytre sig fra Publikums Side, men ogsaa i dette Tilfælde vil det blive nødvendigt at give nærmere Regler derfor, idet blot en Avisartikel i lokale Blade eller et Andragende fra en halv Snes Familier vel ikke kan siges at være tilstrækkeligt. Der maa være nærmere Regler, hvis man ikke vil overlade det til Kommunalbestyrelsen.

Jeg bad om Ordet væsentligt for at svare den højtærede Minister paa en enkelt Bemærkning. Naar jeg sagde, at Regeringen hverken havde Mod eller Evne til at følge det, som formentlig var dens Opfattelse i denne Sag, mente jeg naturligvis *politisk* Evne, at den ikke troede sig *politisk* evnefuld til at gennemføre det, som den agiterer med rundt om i Landet som værende dens Program. Ellers har jeg den største Respekt for de højtærede Ministres og særlig den højtærede Indenrigsministers Evner, og navnlig vil jeg da ikke tvivle om deres Evne til at unnlade et eller andet. Den højtærede Minister erklærede, at han var fuldstændig enig med Gustav Philipsen i hans Opfattelse af Sagen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere, hvad Hr. Gustav Philipsen har sagt. Han siger: „Jeg har stede været“ — jeg beder de værdige Medlemmer lægge Mærke til, at dette altsaa er et Udtryk for den højtærede Indenrigsministers Opfattelse af det Lovforslag, vi behandler her i Dag — „jeg har stede været, er fremdeles og haaber stede at vedblive at være Modstander af en hvilken som helst Beskyttelseslovgivning til Fordel for Detailhandlerstanden udover den, der er en nødvendig, uundgaelig Følge af Værneregler for det i Virksomhederne beskæftigede Personale. Jeg er derfor Modstander af en hvilken som helst Lukkelov-

givning, det være sig i Retning af Klokkeslæt eller Forskel mellem Hellig- og Søndage.“ — Dette er altsaa Udtryk for den højtærede Indenrigsministers Opfattelse af dette Lovforslag, idet den højtærede Indenrigsminister erklærede, at Hr. Gustav Philipsens Udtalelse fuldt ud var et Udtryk for, hvad Regeringen og den selv mente om denne Sag. — Der fortsættes derefter: „Hvis et Par gamle Mennesker, der ikke benytter fremmed Medhjælp, har Lyst til at tilbringe deres Aften i deres aabne Bod, er det en himmelraabende Uret mod dem at forbyde dem det ud fra det usleste Brødnid. Det vil forstaaes, at jeg ikke kan give min Stemme til et Forslag, som yderligere befæster disse Lukkebestemmelser ved at sammenkoble dem med Helligdagslovgivningen, som vi vel vanskeligere endnu slipper af med. Hertil kommer yderligere, at det ikke synes mig paakrævet at lovgive om Helligdagsbestemmelser uden samtidig at optage Spørgsmaalet om Afskaffelse af overflødige Helligdage, af hvilke Danmark vistnok har flere end de fleste europæiske Lande.“ Nu vil jeg selvfølgelig ikke lade den højtærede Minister hæfte for enkelte Udtryk i det, Hr. Gustav Philipsen her har sagt — saaledes opfatter jeg ikke Ministerens Tilslutning dertil —, men Ministerens Udtalelse var et Udtryk for, at han i Almindelighed gav sin Tilslutning til, hvad Hr. Gustav Philipsen her har udtalt. Det er dette, jeg vender mig imod, thi de højtærede Ministre ynder i Sommertiden at rejse ud over Landet og ikke mindst i de Egne af Landet, hvor den Retning i Tiden, der, som Ministeren sagde, kræver visse Hovedlinier fulgt, altsaa Organisationens, i hvis Tidsalder vi lever, er mindst udviklet, fremstille sig som Frihedens sandeste og eneste Venner i dette Land og udtale og hylde Anskuelser som dem, Ministeren ogsaa her gav sin Tilslutning. Men naar man gør det, kan man ikke samtidig forelægge et Lovforslag med en Række Lovbestemmelser, der paa adskillige Omraader indskrænker Friheden, thi saa er man af samme Art som dem, man angriber i denne Sag, og det er ogsaa Tilfældet. Det er Sandheden: Man er bundet af ganske de samme Hensyn og ganske den samme Udvikling som dem, man angriber for Lovgivning af en Beskaffenhed som den, der her er Tale om. Vi lever i en Tid, sagde Ministeren, som kræver visse Hovedretningslinier fulgt. Ja, vi lever i Organisationens Tidsalder, og den virkelige Opgave er ikke at modsætte sig al Organisation og søge at afskaffe den — dertil savner Regeringen ikke alene Mod,